

ISTEN TESZI BETEGGÉ AZ EMBEREKET?

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. szeptember 04.

Egy olyan tanítást szeretnék a mai napon előhozni számotokra, ami elsősorban lehet, hogy nem kedvükre való, amikor hallgatjuk, de mégis kell erről a témakörrel szólnunk. A címe az lehetne, hogy kérdések a gyógyulásról: Isten teszi-e betegekké az embereket?

Amikor azt vallják keresztények, hogy Isten teszi az embereket betegekké, akkor meg kell néznünk azokat az igehelyeket, amit használnak, és előhoznak. Természetesen ilyenkor csűrjük, csavarják, félreértelmezik ezeket az igehelyeket.

Mindenképpen megnézzünk pár ilyen igehelyet, elsőként az Újszövetségből, majd az Ószövetségből is, hogy mivel bizonyítják [tévesen] az ő igazukat.

Péter II. 3/15 És a mi Urunk hosszútűrését üdvösségnek tartjátok; amiképpen a mi szeretett atyánkfia, Pál is írt néktek, a néki adott bölcsesség szerint,

16. Szinte minden levelében, amikor ezekről szól. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amiket a tudatlanok és állhatatlanok kiforgatnak, mint más Írásokat is, a maguk vesztére.

Péter itt Pál leveleiről ír, állítja, hogy bőségesen van azokban bölcsesség, de mivel az emberek nem értik ezeket a leveleket teljesen, ezért *kiforgatják*.

Megnézzük, hogy a Bővített Bibliafordítás, az Amplified hogyan tárja ezt eléink: *Ahogy az összes többi levelében is, most is szólt ő erről. Van néhány dolog Pálnak azokban a leveleiben, amelyeket nehezen lehet megérteni, nem könnyű megérteni, melyeket a tudatlanok és bizonytalanok elferdítenek és félremagyaráznak az ő saját pusztulásukra, mint ahogy az összes többi Írásokat is kiforgatják és félremagyarázzák, félreértelmezik.*

Létezik tehát, hogy az Igét félremagyarázva, torzítva, rosszul értelmezve hozzuk elő. Jézus, amikor negyven napig kísértetett a pusztában az ördögtől, az ördög maga is igei mondatokat idézett Jézusnak. De *nem a helyes szellemmel tette*. Tehát az igazságot *nem helyesen hasogatva* hozta elő. Nem azt mondatta vele, amit *Isten mondott* azzal az Igével.

Ezáltal olyan sokan kerülnek igei tévedésekbe, zavarodottságba és *téves döntéseket* hoznak így. Azáltal, hogy az igeverseket a hívők *kiveszik a környezetükből*, tévesen értelmezik, eltorzítják és olyat mondatnak vele, *amit az nem mond*. Ezek tanulatlan, tudatlan emberek, mondja az Ige.

Találkozni elég gyakran ilyenekkel, akik tudatlanok, állhatatlanok, és kiforgatják azokat a verseket, amiket valójában előtte soha nem értettek meg. Tehát *tévesen értelmezik*, csűrjük, csavarják és olyan dolgokat mondatnak az Igével, amit a Biblia nem mond.

Mert a Biblia igazságainak is meg kell állni *két* vagy *három* tanú vallomásán. Mondja az Ige, hogy tisztán, értelmesen kell értelmezni, hasogatni Isten Igéjét. Van a *helyesen* értelmezett és a *tévesen* értelmezett Ige.

Más szóval az Igével bármit mondathatsz, amit csak akarsz. Kicsit kiveszel innen, kicsit onnan, és egészen távoli és furcsa dolgokat vagy képes mondatni így az Igével.

Egy példát mondanék erre, Smith Wigglesworth, aki igen híres volt az ő évszázadában, soha nem járt iskolába, nem tudott írni és olvasni, későbbiekben, amikor megtért az Úrhoz, akkor tanult meg olvasni, írni.

Írt egy levelet, és hét különböző módon írta le benne a szellem szót. Akinek írta, az szemrehányást tett Smith Wigglesworth-nak, hogy hét különböző módon írtad le a szellemet. Visszakérdezett, hogy *megértetted-e* azonban, amit leírtam? Azt mondta, igen. Erről szólt az egész, mondta Smith Wigglesworth.

Tehát igazi kevélység, büszkeség az, amikor a nyelvtanon, a helyes *kiejtésen*, vagy a *szórenden* vitatkozgatunk. Ez a *kevélységből* fakad, és olyan sokan teszik ezt. Nem azt mondjuk ezzel, hogy jó dolog tudatlannak lenni, de ugye érted, hogy maga a nyelv is változik, és az a nyelv, amit mi tanultunk a mi iskolai éveinkben, az már hányszor megváltozott azóta.

És oly *kevélyen* szokták mondani, hogy én megnéztem a görög eredetiben, és ott ez és ez szerepel. Megértetted-e azonban, hogy ott *mit mondott* a Szellem? A görög és héber nyelvek szakértőit, onnan tudom megállapítani, hogy mégsem tudják, hogy mit mond az az Írás, mert személyesen *nem ismerték meg* a mi Urunkat és *Megváltónkat*.

Csak egyszerűen a *saját vélekedéseik* alapján, a saját fejükből magyarázzák, félre értelmezik ezeket, az igazságokat. Utána úgy tüntetik azt fel, hogy az ő elméleteiket, és elképzeléseiket támogatják azok az igeversek.

Az egyik ilyen nagyon fontos terület, ahol ezt teszik, az a *gyógyulás* témakör. Meg fogjuk nézni, hogy hogyan kell *helyesen hasogatni* ezeket, az Írásokat. Mivel az emberek csak *részigazságokat* hallanak, és csúrt, csavarrtá teszik, amit mond az Ige, ezért csak a hitük lesz *megtévesztve*, és meglopva.

Mi szögezzük le, hogy Isten egy *gyógyító Isten*, és a gyógyulást *mindannyiunk számára* rendelkezésre bocsátotta! Mi vagyunk így a kisebbség, vannak olyanok, akik hiszik ugyan, hogy Isten *meg tud gyógyítani*, és itt megállnak. Abban már nem hisznek, hogy mindannyiunk számára az *az akarata*, hogy meggyógyuljunk.

Ezért ma egy bizonyos témakört veszünk nagyító alá, hogy akarja-e Isten, hogy betegek legyünk? Milliók hiszik ugyanis azt [tévesen], hogy Isten akarata a betegség számunkra, és mások meg csodálkoznak ezen. Mi miért hiszünk másként? Mi az, amin állunk?

Találkoztam olyanokkal, akik a Bibliából nem sokat tudnak, de Jóbnak a *fekélyeit*, és Pálnak a *töviseit* kívülről sorolják. És milliószor több hitük van Pál töviseiben, mint *Jézus seibeiben*. Ez azért van, mert leginkább *ezt hallották*, és ebben fejlődött ki a hitük. Tudatlanságukból, akaratlagosan, szánt szándékkal *tévesen értelmezik*, csúrik, csavarják Isten igazságát.

Néhányan becsületesen teszik, mások nem. Van olyan néhány eset, ahol generációkon keresztül ezt tanítják nekik a Bibliából, pedig ez *Bibliaellenes* igazság.

Tegyük fel ismét a kérdést: vajon Isten tesz-e beteggé? Miért hiszik az emberek azt, hogy Isten teszi ezt? El fogjuk tehát kezdeni úgy, ahogy ők hozzák elő ezeket, a verseket. Amit olvasunk, az, ami ott áll, az az igazság.

Mózes V. 28/27 Megver téged az Isten Egyiptomnak fekélyével, és süllyel, varral és viszketegséggel, melyekből ki nem gyógyíthatatsz.

Mi, akik igei emberek vagyunk, nekünk az összes Igét át kell *világítani*. Nézzük tovább.

28. Megver téged az Úr tébolyodással, vaksággal és elmezavarodással.

Az emberek úgy idézik [tévesen], hogy Isten teszi ezt.

29. És tapogatni fogsz délben, amint tapogat a vak a sötétségben; és szerencsétlen leszel a te útjaidban, sőt elnyomott és kifosztott leszel minden időben, és nem lesz, aki megszabadítson.

Ki az, aki ezt hozza rád? Az Úr [tévesen]. Sok ilyen igehelyet tudnánk hozni.

Mikeás 6/13 Én is azért megvervén, beteggé teszek téged; elpusztítalak a te bűneid miatt.

Ugye ki teszi ezt? Az Úr [tévesen].

Sámuel II. 12/15 Ezek után elméne Nátán, az ő házához. És megveré az Úr a gyermeket, akit az Úriás felesége szült Dávidnak; és megbetegedék.

Ki tette? Az Úr [tévesen]. Az igazság meg fog állni, ha megvizsgáljuk.

Sámuel I. 25/38 És mintegy tíz nap múlva megveré az Úr Nábált, és meghala.

Ki tette? Az Úr [tévesen].

Királyok II. 15/5 És megverte az Úr a királyt, mert bélpoklos lett egész halála napjáig, és külön házban lakott, és Jótám, a király fia kormányozta a házat, és ő szolgáltatott törvényt, a föld népének.

Megint ki tette ezt? Maga az Úr [tévesen].

Apostolok Csel. 12/23 És azonnal megveré őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az Istennek adá a dicsőséget; és a férgektől megemésztetvén, meghala.

A férgek ették ott meg a helyszínen. Ez egy szörnyű módja annak, hogy az ember innen eltávozzék. Ki az, aki sújtotta ezeket, az embereket? A Biblia úgy írja, hogy az Úr, vagy az Úrnak angyala.

A Biblia mondja tehát, hogy az Úr sújt betegséggel. Igen ám, de minden egyes igeversnek *meg kell állnia más igeversék fényében*. Vagyis nem tehetjük azt, hogy ezeket kivesszük, és ez alapján a gyógyulás igazságát megtagadjuk.

Ha a Szent Szellem ihlette az Igét, már pedig Ő ihlette, akkor mindennek meg kell állnia az igazság fényében. Az emberek arról is szoktak említést tenni ilyenkor, hogy a Biblia ellentmondásos.

De ilyen nem létezik, hogy ellentmondásos lenne. Csak az ismeret hiányában lévő emberek beszélnek így róla. Nem feltétlenül tudatlanok az életük minden területén, de ezen a területen nincs ismeretük.

Tehát, amikor az ember ideér ezekhez az Írásokhoz, és az ember úgy van vele, hogy nem érti, ez a tudatlanságunk és az *ismeretünk hiánya*, hogy nem értjük. Ha az Úr itt valamit elmagyarázna neked, lehet, hogy nem is értenéd igazán, mert kis fiacskáinak nevez minket egy helyen.

Vagyis arra akart rávilágítani, hogy mily kicsiny az ismeretünk az Ő tudásához képest. Nincs mérték, amivel az Ő tudását össze lehetne hasonlítani. Mi egy pár napot töltünk itt lent, Ő pedig öröktől fogva létező.

Einsteint szoktam példának hozni, hogy őt is kérdezhettek volna, de a válaszát nem vagyok biztos benne, hogy megértették volna. Isten ismeri *kezdetektől* fogva a *véget*. Vagyis Ő *mindent tud*. Mi pedig próbálunk az aznapi dolgainkon felülkerekedni.

Egy hároméves gyermek nagyon sok kérdést képes feltenni, még ha meg is válaszoljuk ezeket, nem feltétlen fogja azokat mind megérteni. Amikor tehát az ember olvas egy ilyen Írást, akkor legyen alázatos és vallja be, hogy ezt én még nem látom, nem értem. Nem értem, hogy ez a dolog miként működik, de biztos igaz, úgy ahogy írva van.

Tehát nem Istent kérdőjelezzük meg az Ő igazságában, hanem a mi *ismerethiányunk* valószínűsíthető, hogy miért nem értjük, nem pedig Isten Igéjének a fedhetetlensége. Ugye mi, akik itt vagyunk, mindannyian *hiszünk a gyógyulásban*?

Ésaiás 66/14 Meglátjátok és örülni fog szívetek, csontjaitok virágoznak, mint a zöld fű, és megismerik az Úr kezét, az Ő szolgálóin, és haragját ellenségei fölött.

A *szolgái* felett megismertetik az Úr keze, az *ellenségei* felett pedig az Úr haragja. Ha úgy hisszük, hogy Isten az, aki megbetegít, akkor ki az, aki ezt vagy azt kapja? Isten vajon a saját gyermekeivel ugyanúgy bánik-e el, mint az ellenségeivel?

Egy másik fordítás, a *Good News Bible* ezt mondja: *mikor mindezeket meglátjátok, látjátok megtörténni, a szemeitek előtt megtörténni, az erőssé és egészségessé fog benneteket tenni, akkor megtudjátok, hogy én az Úr segíték azoknak, akik engedelmessé válnak nekem, de haragomat megmutatom az én ellenségeimen.*

Az olvasást a Mózes V. fejezetben a 28. fejezet közepén kezdtük körülbelül. A 28. fejezet nem úgy kezdődik, hogy Isten ilyen csapásokkal fog téged verni. Hanem úgy kezdődik, hogyha *figyelmezel az én parancsolataimra!*

Ha *figyelmezel* az én szómra, és azt megcselekszed, akkor *áldott* leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben. Oltalmazott leszel, és mindenben *gyarapodó* leszel, telve lesz a kosarad, és gyógyult leszel. Szent Istentől való *megoltalmazott* egészség leszel.

És úgy folytatja, hogy azonban, ha *nem hallgatsz* az Úrnak, Istenednek szavára, akkor *átkozottá* leszel, és akkor fog az Isten téged sújtani ezekkel.

Még ha úgy hiszed is [tévesen], hogy Isten az, aki teszi ezeket veled, még akkor is van kimenekedés, mert ha engedelmeskedsz neki, és mindent úgy teszel, ahogy meg van írva, akkor te, *kimenekedést* kapsz ezek alól.

Nagyon meglepő az, hogy azok az Írások, amelyek az engedetlenkedő és *ellenszegülő* fiaknak íratnak büntetésként, azokat akarják alkalmazni az Isten *engedelmes* gyermekeire. Hűséges keresztényekre alkalmazzák, akik szeretik az Urat, és ez az Igének a *félreértelmezése*.

Én még mindig nem hiszem, hogy Isten lenne az, aki minket beteggé tesz. De ha így hinnéd is, gondold meg, hogy ki az, aki kapja azt, és ki az, aki ezt kapja? Vagyis másként kérdezve, Isten ugyanúgy bánik-e a *gyermekeivel*, mint az *ellenségeivel*?

Azt olvastuk ugyan, hogy az *Ő gyermekeinek* az *Ő erejét*, és az *áldásait* mutatja meg. A *haragját* pedig az *ellenségein* teljesíti ki. Te az ellensége vagy-e, ez a kérdés? Ha nem, akkor ez nem rád vonatkozik.

Tudom, hogy az átkok, azok *nem rám* vonatkoznak. Tudom, hogy a büntetés, az *nem rám* vonatkozik. Mert a Galata 3-ban olvassuk, a 13-14. versekben, hogy...

Galata 3/13 Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká tétetvén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ:

Először is tudnunk kell, hogy Pál itt a *zsidóknak* ír. Én pedig a *pogányok* közül való vagyok. Azt magyarázza itt nekik, hogy titeket, zsidókat megváltott a törvény átkától, és mindezt azért tette, hogy az áldás *kiterjeszhető* legyen a *pogányokra* is Jézus Krisztus által, hogy a Szellem *ígéretét elnyerhessék* ők is hit által.

Erről szól tehát az *ő* megváltásuk, hogy megváltást nyertek a törvény átka alól, és így *ők felmentetvén*, Isten *nekünk is* oda tudta adni az áldásokat.

14. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.

Visszakanyarodván tehát, mi nem vagyunk ellenszegülők Istennel, nem vagyunk azok, akik megtagadják az *Ő* parancsolatait, és ellenállnak az *Ő* akaratának. Mi mások vagyunk, mi *Őtőle születünk*, mi Krisztusban valók vagyunk.

Mi a *saját gyermekei* vagyunk, az *Ő* akaratát akarjuk cselekedni, és *Őt* akarjuk követni. Akkor az átok, biztosan nem nekünk van rendelve. Az Úrnak az *áldásai* vannak számunkra rendelve, az van rajtunk.

Létezik-e az *átok*? Természetesen létezik azok számára, akik Őt *elutasítják*. Nézzük azt most meg, hogy ki az, aki végzi mindezt a gyilkolást, pusztítást és sújtást?

Mózes II. 12/12 Mert általmegyek Egyiptom földjén, ezen éjszakán és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, az embertől kezdve a baromig és Egyiptom minden istene felett ítéletet tartok, én az Úr.

13. És a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelemre, mikor megverem Egyiptom földjét.

Először is látni kell, hogy nem mindenki kap verést. Azok nem kapnak, akik be vannak *fedve vérrel*, mert a pusztító, a halál pusztítása elmegy mellettük, és nem tud bemenni.

23. Mikor általmegy az Úr, hogy megverje az egyiptombelieket és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélen: elmegy az Úr az ajtó mellett, és nem engedi, hogy a pusztító bemenjen öldökölni a ti házaikba.

Most *kiderült*, hogy ki az, aki elvégzi a pusztítást? Ki az, aki végzi a pusztítást? A *pusztító*. Még ha az Ige sokszor úgy is mondja, hogy az Úr végzi, a pusztítást valójában maga a pusztító végzi.

Hogy is történik ez? Más igehelyekből kivilágosodik, hogy *Isten ítéletet hoz*, és az ítélet átadásakor ez *ad lehetőséget a pusztítónak* a pusztításra.

Mert a mi Atyaistenünk *jó*, mert Ő maga a világosság, és Őbenne nincs semmi sötétség. Ha arról beszélünk, hogy gyilkolás, pusztítás, csapások sora, az nem Ő, mert Ő jó, Ő nem gyilkos. Az a pusztító keze, ami a pusztítást végzi.

Jelenések 9/11-ben írja a *vesztőnek* a neveit Abaddon, vagy Apollion. Ott is kiviláglik, hogy a *pusztítást*, ő cselekszi, a vesztő. Tehát amikor azt olvassuk egy-egy Írásban, hogy az Úr megveri, az Úr sújtja, akkor pontosan az történik, hogy Ő *lehetővé teszi*, hogy az elvégeztessék.

Van-e különbség aközött, hogy valamit *megengedünk*, vagy azt *mi cselekedjük* meg? Isten *engedi* ezeket, mert *ítéletet* kellett hoznia. Olvastuk Jób könyvében, hogy Jóbhoz hogyan fért hozzá az ördög, a félelmei rombolták le azt a védőfalat, amit Isten kiépített köré.

Bírák 2/14 És felgerjedett az Úrnak haragja Izrael ellen, és adá őket a ragadozók kezébe, és elragadozák őket, és adá őket a körülöttük való ellenségeik kezébe, és még csak megállani sem bírtak ellenségeik előtt.

Ki az, aki vereségre vitte őket? Nem az Úr tette. Istennek van valami célzata ebben a dologban? Isten azért engedte vajon, hogy ezek megtörténjenek, mert a tetszésére voltak, és engedelmesen cselekedtek? Nem!

Ha Ő *megengedi*, akkor a legtöbb ember azt mondja, hogy valószínűleg ez volt Isten akarata. Az, hogy Ő megengedte, nem jelenti azt, hogy ez volt egyben az Ő akarata is.

Azért jött ez az *ítélet* rájuk, mert *bálványimádásban* voltak, súlyos cselekedeteket tettek, a saját gyermekeiket, csecsemőket áldoztak fel téves és hazug isteneknek. Tűzbe dobták az újszülötteiket ezeknek a hamis isteneknek áldozatként.

Tehát eljön az a pont Isten hosszútűrésében, béketűrésében, hogy ha az ember azt a bűnt *nem ítéli meg* az életében, akkor *ítélet következik* rá. De még ekkor sem Isten a pusztító. Lássuk azt be, hogy ha az Úr nem oltalmazna minket, nagyon könnyű prédává lennénk az ellenség számára.

Az ember addig megy ezek után a *hamis istenek* után, és imádja azokat, míg az Úr *védőkeze elkerül* rólunk, és az Ő segítségével nélkül bent vagyunk az ellenség erejében.

Nehemiás 9/26 Makacskodának pedig és pártot ütének ellened, és veték törvényedet hátuk mögé; prófétáidat is meggyilkolák, akik bizonyosságot tettek ellenük, hogy őket tehozzád térítenék, és nagy bosszúsággal illettek téged.

Megölték a prófétáikat, azokat a prófétákat ölték meg, akiket Isten küldött nekik, hogy térjenek meg. És azért küldte őket, hogy *figyelmeztessék* őket, hogy ne történjen meg velük az a sok rossz.

27. Annak okáért adtad őket nyomorgatóik kezébe és meg nyomorgaták őket; de nyomorúságuk idején hozzád kiáltának, és Te az égből meghallgattad és nagy irgalmasságod szerint adtál nekik szabadítókat, és megszabadítottad őket nyomorgatóik kezéből.

Látjuk tehát mi történt, a nyomorgató kezébe kerültek, a nyomorgatásuk közben Istenhez *kiáltottak*, és Isten meghallgatta őket, és *kimentette* őket a nyomorgató kezéből. Vagyis az Úrhoz fordulsz, az Úr meghallgat, és az Úr kiment a bajból, és *meggyógyít*.

28. És mikor megnyugodtak vala, ismét gonoszt cselekvének előtted, és Te átadtad őket ellenségeik kezébe, akik uralkodának rajtuk; s midőn ismét hozzád kiáltának, Te az égből meghallgattad és megszabadítottad őket irgalmasságod szerint sokszor.

Mondhatjuk esetleg rájuk, hogy nagyon lassan tanulták a leckét, de láthatjuk ezt a körbe forgó ciklust. Mindegy, hogy ez egy város, egy család, egy nemzet, egy gyülekezet, vagy egy személy élete.

Ha az Úr *terveiben maradsz*, közel hozzá, megteszed *engedelmesen* a lépéseidet, az Ő közelségében jársz, akkor Ő *megtart* téged. A gonosz nem képes illetni téged. De ha *keményfejű* vagy, nyakas, Isten akaratának *ellenszegülő* vagy, mész vakon, a saját utadon, mehatsz annyira hosszan ezen az úton, hogy a végén belekerülsz Isten *ellenségeinek* kezébe.

Újra visszatérünk a kérdésre, Isten tette vajon beteggé? Isten *nem* szerzője ezeknek, a betegségeknek, nem Ő teremtette.

Olvasd el a Teremtés könyvében, hogy melyik napon teremtette Isten a betegséget, vagy a rákot, vagy a többi szörnyűséget? Melyik napon teremtette az AIDS-t? Amikor Isten befejezte a teremtését és körbetekintett, azt mondta, hogy ímé mindez *nagyon jó*. A rák jó dolog? Áldás az égből? *Nem!* Állj ellen neki!

Ha úgy gondolod, hogy Istentől van, akkor miért akarsz megszabadulni tőle? Hát talán az Úr azt akarta, hogy legyen ez nekem... Nem. Meg kell győződnöd róla, hogy valóban az Úr akarja, hogy ez legyen nekem? És ha gondolod, hogy az Úr akarja, hogy legyen neked ez a betegség, akkor ne járj tovább az orvoshoz, akkor csak viseljed.

Ugye, hogy csak a gyülekezeten belül hisznek így az emberek, ilyen vallásoskodón? Mert ahogy kikerülnek az emberek a gyülekezeten kívülre, ott nem hisznek ezekben. Megpróbálnak *megszabadulni* attól a betegségtől, mint ahogy kell is, hogy tegyék. Ha nem Istentől van az a betegség, akkor *harcolj ellene*. Hogyan harcolunk? *Hittel*.

Zsoltár 78/61 Sőt fogságba vitette erejét, dicsőségét pedig ellenség kezébe.

Isten tehát *ítéleteket* hoz, ami lehetőséget ad az ellenségnek a *hozzáférésre*, mert Isten az egész föld *igazságos bírója* kell, hogy legyen.

Azért, mert ítéletet hozott, az nem azt jelenti, hogy az a tetszésére volt, ami azt követi, vagy az Ő akarata volt. Ha ma valaki meghal Jézus nélkül elvesztesen, az vajon tetszésére volt Istennek? Az Ő akarata volt? Nem!

A Biblia azt írja, hogy Isten akarata, hogy mindenki megtartassék, és senki el ne vesszen, hanem *mindenki üdvözljön*. Vagyis az Ő akarata ellen volt, hogy ők elvesztesen haltak meg, de Istennek mégis meg kellett, hogy engedje.

Arra a talajra érkeztünk most, ahol keresztények milliói *torzítják* el az igazságot, és tévelyegnek abban. Az Úr megengedte, biztos volt valami célja vele, mondják [tévesen]. Megint más hívők mondják [tévesen], hogy ami történik, az Isten akarata.

És, hogy minden Isten teljes, tökéletes és előre elszánt akaratában történik, ami a gyilkosságokat, pusztulásokat, háborúkat illeti. Mert ha megtörtént, az Isten akarata volt, ha értjük, ha nem, alávetjük magunkat.

Mert ezek az emberek, akik tudatlanok, ezek állhatatlanok is ebben, csúriks, csavarják, *félreértelmezik* az Igét, és olyanokat mondatnak vele, amit az Ige nem mond. Vajon megenged-e Isten nekünk rossz dolgokat, hogy megtörténjenek? Igen! Az Ő akarata-e ez? Nem! Ezt fogom bebizonyítani nektek.

Jeremiás siralmi 3/32 Sőt, ha megszorít, meg is vigasztal, az Ő kegyelmességének gazdagsága szerint.

33. Mert nem szíve szerint veri és szomorítja meg az embernek fiát.

Isten tehát megtette, de *vonakodva tette*, nem szíve szerint tette meg.

A NIV fordítás szerint az áll, hogy: *vonakodva tette, nem szíve szerint tette*.

Akik abban hisznek, hogy Isten teszi ezeket a sújtásokat és betegségeket ránk, ezt az igeverset nem szívesen olvassák, hogy Isten ezt nem az Ő hajlandóságából tette. Isten nagyon sok mindent meg kell, hogy engedjen a földön, és ez *megszomorítja* az Ő szívét.

Meg kell, hogy engedje ezeket, mert ha nem tenné, akkor az *igazságot* nem teljesítené be. Ahhoz, hogy az ítélet napján meg tudja ítélni az ördögöt, és a méltó büntetést meg tudja adni neki, ahhoz *mindenben igazságosan* kell, hogy ítéljen.

Tehát nem az Ő hajlandóságából, nem szívesen teszi ezeket, hanem *vonakodva* teszi meg ezeket. Isten nagyon hasonló mihozánk, mi is *érzelmi* lények vagyunk, és Isten minket az Ő képére és hasonlatosságára teremtett, leszámítva a hordalékot, ami rajtunk van.

Nézzük meg Isten szívét, hogy hogyan szólal meg a...

Hóseás 11/8 Miképpen adnálak oda Efraim, szolgáltatnálak ki Izrael!? Miként adnálak oda, mint Admát, tennélek olyanná, amilyen Seboim?! Megegett bennem az én szívem; fellángolt minden szánalmam.

Az én szívem megindult bennem, megegett bennem, mondja a Mindenható Isten. Akarata-e Istennek, hogy az Ő népe mindezeket keresztülmenjen? Nem! Látod-e az Ő szívét? De nincs más választása.

Megölték az Ő prófétáit évről-évre, akiket Ő küldött, hogy figyelmeztesse őket. És most már nem tudja tovább húzni - halasztani az ítéletet. Mert igazságtalan lenne Isten maga, ha azt nem ítélné meg, ami *ítéletért kiált*.

Látod-e, hogy Isten maga a szeretet? Senkinek nem indult meg jobban a szíve, mint Istennek. Mert az Ő szíve megindul a mi gyarlóságainkon, és együtt érez az Ő szíve mivelünk, de akkor sem képes arra, hogy elferdítse az igazságot, Ő nem teheti ezt.

A probléma ott van, hogy az emberek *nem térnek meg* abból, nem fordulnak el attól. Amikor rajtakapatnak, akkor esetleg rosszul érzik magukat, de igazi megtérés nincs bennük. Nézzük ezt meg az...

Korinthus I. 5/5 Átadjuk az ilyet a sátánnak, a testnek veszedelmére, hogy a szellem üdvözüljön, az Úr Jézusnak ama napján.

Kinek adjuk oda? Átadjuk őt Istennek? Nem, mert Isten nem a testünk pusztítója, sem semmi másnak a pusztítója nem lehet. A sátánnak adják át, a *testnek veszedelmére*. Ez nem vége a dolognak, azért teszi mindezt, hogy a *szellem üdvözüljön* az Úr Jézusnak ama napján.

Hogy a felépítés megtörténjen az illetőnek az örök életében, az üdvössége tekintetében. És ha ez nem így lenne, rosszabb lenni, mint meghalni egy betegségben, és a pokolba kerülni. Mert nem a legrosszabb része a pokol, a legrosszabb része, amikor a pokol a tűznek távába vettetik.

Tehát a *sátánnak a kezébe* adják át, nem Istennek adják át. Ez nagyon sok kérdésre választ ad. Akik azt mondják, hogy Isten végzi ezt a pusztítást az életükben, akkor itt miért nem Istennek adják át az illetőt, miért a sátánnak adják át, aki végzi a pusztítást. Azt kellene, hogy mondják, hogy átadjuk Istennek a pusztítást, majd Isten megtanítja. Nem, az ördög fogja ezt tenni.

Ugyanez az *alapelv* működik, mint az Ószövetségben. Isten *átadta* Izraelt, az Ő ellenségeinek kezébe. Fogjuk olvasni, hogy *magunkat meg kell ítélni*, mert ha magunkat meg nem ítéljük, megítéltetünk, és akkor Isten szíve megszorodik.

Isten addig, és addig *figyelmeztette* őket, míg a végén *lejárt az idő*, és szenvedniük kellett. És a hatalmas erejű angyalok ott állnak mellettük és csak nézik a pusztulást. Mindezt azért, mert magadat egy olyan *helyre* engedted, ahol az ítélet *lesújthatott* rád.

A kérdés úgy merül fel, hogy Isten képes-e arra, hogy *megtartsion* minket? Isten akarja-e, hogy megtarthasson minket? Igen, természetesen, de nekünk van ebben egy *résziünk*, amit nekünk kell kijárnunk.

Milliók hiszik úgy, hogy nem az én hibámból történt. Bármi történt, jó legyen az vagy rossz, nem az én hibámból történt. Isten *jó*, ha érted ezt, ha nem, Ő jó! Mindannyian tettünk dolgokat az életünkben, ami nem Isten akaratában történt, és meg kellett, hogy Ő *engedje*, mert mi magunk megengedtük azokat. Dicsérjük Őt!

Most viszont örömteljes igeversék következnek, a *jó hír*, ami következik, de keresztül kellett, hogy menjünk a nehezén.

Korinthus I. 11/23 Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálákat adván megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

További jó hírek...

27. Azért aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.

28. Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból,

29. Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak Testét.

30. Ezért van tiköztetek sok erőtlen és beteg, és aludtak el sokan.

Megvizsgálni magunkat annyit jelent, mint *megítélni* magunkat. Elaludni azt jelenti, hogy meghaltak fizikai értelemben. Nem a lelkük és nem a szellemük aludt el, hanem a testük. Új szövetségi hívőknek írja itt a levelét.

Hogy sok beteg és gyenge volt köztük, ez vajon Isten akarata volt-e? Nem! És, hogy fiatalon meghaltak? Isten megengedte-e vajon? Igen! *Lehetővé* tette. Isten akarata volt-e? *Nem!*

Hogyan tudta akkor Isten megengedni, hogy ez megtörténjen? Úgy, hogy *ítéletet* kellett hogy hozzon, ami *hozzáférést* engedett a pusztítónak a pusztításra. Az Ő akarata volt-e? Nem! Így magyarázza a következő versben...

31. Pedig ha mi megítélnénk magunkat, nem ítéletnénk meg.

Ez jó hír, mert meg kell *magunkat ítélni*. Mégis azt mondják az emberek, hogy Isten sújtott ezzel. Ha hisszük azt a verset, amit olvastunk, hogy kinek mi jár – ki az, akinek az ítélet jár?

Van-e arra mód, hogy ne kapjunk ítéletet? Hogy elmenjen a pusztító, az ajtó előtt és be ne jöjjön, és az Úr ne adjon át minket az ellenségeinknek?

31. Pedig ha mi megítélnénk magunkat, nem ítéletnénk meg.

Mit jelent ez? Az ördög *nem tud érinteni*, még akkor sem, ha elrontottad, még akkor sem, ha rossz dolgokat vetettél az életedben. *Ha magunkat megítéljük*, a gonosz nem tud érinteni téged!

Ezért *kiválóságra* kell jutnunk, és szakértővé kell, hogy váljunk abban, hogy magunkat megítéljük. Tehát saját *magunknak a megítélésében*.

Nem arról van szó, hogy milyen messzire mentél el Isten akaratában, az ellenség nem tud megérinteni, *ha megtérsz*. De olyan messzire nem szabad elmenni, hogy az Úr meghozza ezt az ítéletet, mert teljesen a te hibád lesz az, ahol vagy, és amiben vagy, mindenkinek a saját hibája. Mert ha magunkat megítéltük volna...!

32. De mikor ítéletünk, az Úrtól taníttatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk.

Még itt is megtalálod Istennek az *irgalmasságát*, hogy az embernek a szelleme *üdvözülhessen*. Mondja azt a Zsoltáros, hogy ne legyetek okatlanok, mint a ló, és mint az öszvér. Ezeknek kantárral, és zablával kell szorítani az állát, másként nem közelít hozzád.

Mit jelent az, hogy megítéled magadat? *Ismerd el*, hogy ha tévedtél, akkor tévedtél, hogy te tetted ezt. Ugye ismerjük...

János I. 1/9 Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.

Ha megvallod... És Európában ezt nem gyakorolják, de ha *megvallod* azt a dolgot, akkor *megítélted* magad.

Ha azt mondd, hogy mindenki más is ezt teszi, én miért ne tehetném? Ez nem megítélés. Nem vallottad meg. Mindenki eltévesztette, de az nem a te dolgod. Ha így beszélsz, ez ítéletet hoz neked.

Az, hogy *megtérsz* belőle, az nem azt jelenti, hogy továbbra is rosszul érzed abban magad. Hanem azt jelenti, hogy *megváltozol*, megtérsz belőle. Ha igazán megtértél abból, akkor meg is változtál. Akkor mi a jó hír ebben? Nem leszel megítélve, és a gonosz nem érinthet téged.

Ez jó hír? Lehetséges, hogy nem a legvidámabb téma volt, amiről ma tanítást hallottatok, de tanítani kellett róla. Mert a hitnek a szép harcát harcoljuk! Nekem a héten a Márk 11/24-es vers jött a szívemhez...

Márk 11/24 Amit könyörgésteekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megkapjátok, és meglészen néktek.

Be kell *fogadnunk*, amit kérünk, és nem látás szerint járunk, hanem a hitünkben járunk. Láttam, hogy akik azt tanítják, hogy Isten teszi ránk a betegségeket, ezek a tanítások teljesen *elpusztítják* a hallgatóság *hitét*.

Nem én választottam, hogy ma erről beszéljek, hanem az Úr akarta, hogy ma ezt elmondjam nektek. Mert az Úr most foglalkozik éppen valamivel, és felolvastuk az Ésaíasból az Igét, hogy ne nevezzük a jót gonosznak, és a gonoszt pedig jónak.

Mert a rossz, az rossz, azt el kell ismerni. Mindegy, hogy te teszed azt a rosszat, akkor is rossz az. És ha mindenki más is azt teszi, az akkor sem ad neked szabadságot arra, hogy te azt jónak mondd. És ne *változtasd meg az Írásokat*, te változzál meg.

Ugye amikor egy ember maradt Noé napjaiban, csak Noé, mindenki benne volt a rosszban, a gonoszságban, a gyilkosságban, a paráznságban, a házasságtörésekben. Mit kell tenni? *Megváltozni*.

A hústestiség nem segít abban, hogy Isten *felkentjeivé* válhassunk! Az elmúlt egy hónapban az foglalkoztat engem, hogy vannak olyanok, akik nem fogják tudni elérni azt a *helyet*, ha nem igazítják ki a soraikat, és nem járnak *igazul* Isten előtt. Mert a Szent Szellem és a kenet az *igazsággal* kell, hogy foglalkozzon.

Jézus mondja, hogy én vagyok az *út*, az *igazság* és az *élet*, és nincs más út az Atyához, hanemha énáltalam. És ezért nem tudsz Istenre hazugságokat rámutatni, hogy ezt, vagy azt tette, mert nem fog használni, meg sem fog hallgatni. Prédikátorokról beszélek most.

El kell jutni arra a *helyre*, ahol kívánjuk a szívünkben az Urat, és az Ő kenetét, és mindennél jobban *kívánjuk* azt. Ha túl sok a *lazaság* az életünkben, hogy a hústest szerint mindent megteszünk, amit diktál, lehet, hogy hosszú életű leszel, de hogy Isten felkentje nem leszel, az biztos.

Kenneth Haginnak a veje élt harminc évig *házasságtörésben*, és amikor a halálos ágyán imádkozott Hagin, és próbálta itt tartani az imáival, akkor mondta neki az Úr, hogy engeddd csak el őt, mert harminchat év óta most először áll előttem igazán. Igazán irgalmas volt hozzá Isten. Keresztény harminchat évig úgy él, mint a kutyák, nem támogatta a gyermekeit, nem tett semmit... Isten egy irgalmas Isten.

Lehet, hogy úgy tűnik, hogy nagyon boldog vagy, hogy ezt a fajta életet éled, hogy a hústestben *kicsapongások* vannak, de ennél van egy *jobb* élet. Istent igenis érinti a te összes

gyengeséged, és érinti az Ő szívét, megindítja az Ő szívét. Istennek nincs más, te vagy az egyetlen, aki olyan, mint te magad.

Milyen Isten Ő, aki képes egyszerre a jelenlévő hétszáz embernek a kiáltását meghallgatni, vagy több millióét egyszerre, és az Ő szívét bizony megszorították dolgok.

A jó része ennek, az örömhír része, hogy Ő akar téged használni, *szeretne téged használni*, jobban, mint te azt gondolod, szeretne téged *felkenni*, és figyeltem, hogy Isten néhány esetben milyen *hosszan tűrő*. Istennek arra van szüksége, hogy *felkenetésben* tudhasson itt minket, hogy tudjon minket használni az Ő kenetében.

Nekünk nem szabadna vallásoskodóknak lennünk, hanem Istennek a kenetében könnyedségben kellene tudnunk élni. Ha evangelizálunk, akkor azt szeretem, ha mindenki részt vehet abban, és mindenkinek öröme van abban a munkában, amit végzünk.

Az angyalok is örvendeznek benne, minden egyes üdvösségnél, az angyalok is ünnepelnek fent a mennyben. Lehet, hogy az evangélisták példák, hogy ha úgy is élnek, akkor is felkenetést kapnak.

Megkérdezte az egyik tőlem a minap, hogy én nem szoktam böjtölni? Kérdeztem, hogy ha hatvan alkalmat tartasz, akkor hány napig böjtölhetsz? Vannak evangélisták, akik nyolc, tíz összejövetelt tartanak egy héten.

Néhány év után megtanulod, hogy örvendezz annak, amit Isten végez. Ezért, amikor egy evangelizációs alkalomra érkezel, láthatod, hogy mintha egy pikniken vennél részt, olyan vendéglátás vár, mindenki örvendezik.

Ha Monacóba készülsz a nyáron, vagy Franciaországba, vagy Párizsba, érezd jól magad, de mi a piacokon ünnepeltük a *nyarat*, és itt is maradunk, és továbbra is nagy örömmel fogjuk végezni az evangelizációs munkákat, mert Isten szíve *vágyja az elveszetteket*.

Nem kárhoztatást akartunk hozni rátok ma, hanem hogy csak *felbredjete*k, két pofon jobbról, balról. Mert ha *felkenetést* akartok Istentől, nem vagytok még ott ugyanis, de ez egy jó élet, amit Ő kínál nekünk.

Remélem, hogy megkaptátok az üzenetből, amit az Úr akart nektek adni. Álljunk fel, és imádni fogjuk az Urat. Nektek pedig mondom, akiknek meg kellett már állni néhány megpróbáltatásban, hogy miután mindezt elvégeztétek, megálljatok.

Ha az Úrtól *bocsánatot kértem*, akkor úgy megyek tovább, mintha semmi nem történt volna, mert Ő *eltörölte*, és az ördög a lábam alatt van! Meggyógyultunk és *teljesek* vagyunk, megvalljuk az Igéket, és hitben járunk, nem látásban.

Amit könyörgésekben, imádságokban kértek, higgyétek, hogy mindazt megkapjátok, és meglészen néktek. Ha az ember *hitben* van, akkor *öröm* van az arcán. Néhányatoknak van öröm az arcán. Mindenki mondja, hogy boldog vagyok! Jézus engem boldoggá tett! Ámen. Dicsőség Istennek!